

Mindretallet maa — i Overensstemmelse med dets Ordføreres Bemærkninger under Sagens Behandling i Tingene — fremhæve, at dette Lovforslag alene omhandler Spørgsmaalet: Igangsættelse af Arbejder fra det offentlige Side og fra Institutioner, som nyder offentlig Støtte, medens den bedste og i Virkeligheden eneste rationelle Maade at afhjælpe Arbejdsløsheden paa, er at de private Virksomheder holdes i Gang. Hertil sigtende Foranstaltninger er endnu ikke gennemførte, og Mindretallet maa indtrængende opfordre Regering og Rigsdag til hurtigst muligt at tage dette Spørgsmaal op til Afgørelse.

Et fjerde Mindretal (Dahlgaard, Gunnar Fog-Petersen og P. Munch) beklager, at dette Lovforslags Behandling har taget saa lang Tid. Dag for Dag tiltager de arbejdsløses Skarer, og saare meget tyder paa, at Rigsdagen i Vinterens Løb vil blive stillet overfor nye Opgaver til Afbødning af Arbejdsløshedens Tryk. Vel er der i Loven af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring vedtaget Bestemmelser, som tilsigter at igangsætte Arbejder

af en særlig Art, navnlig i Krisetider, men Mindretallet kan ikke erkende, at Stat og Kommune derved skulde være fritaget for den Opgave ved almindelige offentlige Arbejder at skaffe Beskæftigelse i ekstraordinært Omfang, naar haarde Kriser, som f. Eks. den nu hængende Deflationskrise, med særlig stor Arbejdsløshed sætter ind.

Skønt Mindretallet saaledes maa finde det beklageligt, at det oprindelig forelagte paa Arbejdsudvalgets Betænkning opbyggede Lovforslag ved Behandlingen i Rigsdagen er blevet forringet og beskaaret, kan Mindretallet dog give sin Tilslutning til nedenstaaende Indstilling under Nr. I, idet Lovforslaget i den dør foreslaaede Skikkelse yder ikke uvæsentlig Bidrag til Igangsættelse af offentlige Arbejder. Mindretallet udtaler det Haab, at de Institutioner, som efter Lovforslaget kan faa Støtte til at sætte Arbejde i Gang, i videst mulig Grad vil benytte sig deraf, og udtaler sin Forventning om, at Lovgivningsmagten med Hensyn til ekstraordinært Fremme af Statsarbejde vil handle ud fra samme Betragtning af Forholdenes alvorlige Karakter.

Indstillinger

til

Udjævning af Uoverensstemmelserne mellem Folketingets og Landstingets Affattelse af Lovforslaget.

I.

Af et Flertal (Fr. Andersen [Holbæk A.], Bjerring, Bresemann, Ludvig Christensen, Henriette Crone, Dahlgaard, Fisker, Gunnar Fog-Petersen, Jensen [Aale], Laurits Knudsen, Laursen, Carl F. Madsen, F. K. Madsen, P. Munch, Christmas Møller, Simonsen, Sven og Tvede):

Til Folketingets Affattelse.

Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

Til Bestridelse af Udgifterne ved Arbejder, der iværksættes inden 1. Juni 1926 af Kommuner eller private Institu-

Til Landstingets Affattelse.

Til § 1.

1) I 1ste Stykke, 1ste Linie, ændres „15. Maj“ til: „1. Juni“, hvorhos i 2den og 3die Linie Ordene: „i Henhold til § 32